

Industrilande end Danmark, betinger en dybtgaaende Forskjellighed i Toldopfattelser, ligesom disse ogsaa maa paavirkes paa en anden Maade end hos os af Hensynet til Arbejderbefolkningen, al den Stund begge Lande saa langt fra kunne give deres ledige Hænder Beskjæftigelse, at store Sværme derfra maa søge den her i Landet, og det vil let sees, at i dette dobbelte fra vort saa forskellige Forhold ligger der gode Grunde til en fra vor ligesaa forskjellig Toldpolitik, Grunde, der dog — hvor gode de end i og for sig kunne være — sikkert nok ikke vilde have været mægtige til at gennemføre „Svingningen“, dersom ikke i hine Lande de agrariske Interesser i et strengt Beskyttelses-system vare faldne fuldtud sammen med de industrielle. Enhver, der er fortrolig med Faserne i vore Nabolandes Toldsvingninger, vil vist indrømme, at det snarest er de agrariske Interesser, der have afgivet den væsentligste Svingkraft. Ganste anderledes her, hvor en Toldbeskyttelse kun kan komme Industrien til Gode, og det endda kun paa Algerbrugets Bekostning. Hvis et lignende Forhold havde været tilstede i Tydskland—Sverige, troer man saa, at disse Lande havde udført Svingningen? Hvorfor da her følge et Exempel, der hviler paa Forudsætninger som vi savne?

Mindretallet finder det ikke ganste utænkeligt, at Flertallet i en afsluttende Bemærkning kunde ville gjøre gjældende, at Mindretallets hele Argumentation bundede i en ren Misforstaaelse, den nemlig, at Flertallet skulde være mere protektionistisk end tidligere Udvalgsflertal, og for et saadant Tilfælde's Skyld anser Mindretallet det nødvendigt, allerede paa Forhaand at henvise til, hvorledes Wendingsforslagene, paa hvilke Flertalsmedlemmernes Navne (om end ganste vist med nogen indbyrdes Spredthed) findes, ville give ubdragelige Vidnesbyrd om protektionistiske Tilbøieligheder, der snart give sig Udslag i Forsøg paa en indirekte Forhøielse af Beskyttelsen, ved f. Ex. at foreslaa eller tiltræde

Forslag om Frigjørelse af Naaprodukter, som Kul, raa Metaller, Træ o. s. v., snart i Forsøg paa ikke blot en direkte Forhøielse, men endogaa en hel ny Udvidelse af Beskyttelsen til hidtil ubeskyttede Industriprodukter, som Cement, brændt Kalk, Kunstsmør og sidst men ikke mindst vort Brødmel. Disse Anthydninger ville formentlig til Trods for deres Sammentrængthed være tilstrækkelige, og Mindretallet skal derfor afslutte sine almindelige Betragtninger med kort og tydeligt at præcisere:

- 1) at det staar paa det af Landstthinget ved tidligere Toldblovsbehandlinger indtagne moderat-konserverative Standpunkt: „ingen yderligere Udvikling i Retning af Beskyttelse, og ingen brat Bortkastelse af en tidligere ydet Beskyttelse, medmindre saadant kan ske uden at træde berettigede Interesser for nær“.
- 2) at det ligeledes staar paa det af saavel Regjeringen som Landstthinget hidtil bestemt hævdede Standpunkt: „ingen Nedgang (i alt Fald ingen nævneværdig) i Statsindtægterne ved en Toldrevision“, og
- 3) at det anser det for en eftertrættelsesværdig Reform i vort indirekte Skattesystem, om der kunde finde en saadan Omlægning Sted, at Tolden paa en Del af den store Befolknings almindeligste Fornødenhedsartikler og Brugs-gjenstande søielig nedfattes, imod en mindst tilsvarende Forhøielse af Afgifterne paa Nydelsesmidler af en saa tvivlsom Art, som alkoholholdigt Øl, Brændevin og Tobak.

Hvad Enkeltheberne angaar, vil det formentlig være tilstrækkeligt at gjøre nogle Bemærkninger til blot et Par enkelte Punkter: nemlig den af Flertallet foreslaaede Ophævelse af Skibsafgiften og den af samme tiltraadte Ophævelse af Kultolden samt dets Modstand mod en Nedfattelse af Tolden paa Sukker. Min Stilling til Skibsafgiften turde være bekendt nok til, at jeg her kan lade den være uomtalt, anderledes overfor Kultolden, hvis Ophævelse maa antages at ville øve